

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Octob. Magnum periculum est, ne cui licet facere quod vult, is
velit quod non debet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

lendo, D...
o libitu...
olle hab...
e. Comp...
odium Fon...
in amittit
ores : I...
ra ccessit u...
b ea, q...
Voluntatis I. **H**Æc tessera sit licet Ethnici, erit
est perna...
ò nolle p...
dentia? Cu...
tamen ad salutem Catholici, re-
sponde ab-
è obseruat...
um. Ut sis tui viator, & tuorum affectuum tri-
evius, s...
um? Sem...
io, fœlicie
tuosum, o...
mperex...
nit in cert...
e sacerdot...
ibi propri...
pileum, o...
ed splend...
unque dom...
variegatu...
it, palam...
textor, su...
deat tot...
pluntatis;
xigitor ab...
o affluen...
st Volun...
erindē e...
[a] Cor. 6. 10.

si haberet omnia, juxta illud: (a) *Omnia haben-*
& nihil possidentes.
Cuncta ut possideas, fac nihil ut teneas.

15. DIES OCTOB.

ignum periculum est, ne cui licet facere quod
vult, is velit quod non debet? *Plutarchus de pr.*
indoc.

HÆc tessera sit licet Ethnici, erit
tamen ad salutem Catholici, re-
è obseruat...
um. Ut sis tui viator, & tuorum affectuum tri-
evius, s...
um? Sem...
io, fœlicie
tuosum, o...
mperex...
nit in cert...
e sacerdot...
ibi propri...
pileum, o...
ed splend...
unque dom...
variegatu...
it, palam...
textor, su...
deat tot...
pluntatis;
xigitor ab...
o affluen...
st Volun...
erindē e...
[a] Cor. 6. 10.

ætatem. Ut si tui viator, & tuorum affectuum tri-
umphator, non sufficit renunties illicitæ voluptati,
porter & renuntiare licitæ voluntati. Quis sitiens si-
berat calicem fictilem, & vacuum, non mallet ha-
bitare aureum, & plenum generoso Massico? Quis
corbidus, & infirmitate languidus, non mallet esse
fons, & robore validus? Quis mente hebes, &
otioso ingenio bardus, nollet pollere intellectu
Angelii, & inter Angelos Cherubini? O væcors,
in excors! cur non vis commutare tuam voluntate
in dulce bruta, votis caducam, ægritudine in-
firmam, desideriis insanam, cum voluntate Dei,
læ, fœlici, sacrosanctâ? Si velles intelligere ut
Angelus, quod non potes, cur non vis velle, ut
Deus vult, quod potes? Qui semel à sulco deli-
nit, vel à recto tramite aberravit, quò magis
incedit, hoc magis à meta viæ recedit; quò plus
felinat, plus & creat; quò properat celerius,
eo à termino distat longius. Quantò magis hoc
sit illud eligis, ut gaudeas, & quiescas, eò
minùs & gaudebis, & quiesces? cur ita? Quia

F ff 2

eò

eò plus obsecundas tuæ voluntati, quæ cùm sit
posita Voluntati Divinæ, fons est omnis tristitia.

II. Si tua voluntas una sit cum voluntate Dei,
tunc extra sensuum ircitamenta, opiniones vulgi,
minimum Fortunæ, imò & fines Naturæ positus,
ber eris, in fine tuo gaudens, quia non amplius tu,
nec de tuis gaudens, securus tui possessor, qui vo-
luntatis tui osor; Tunc tua Voluntas cum Volun-
te Dei confusa, nihil aliud vult, quām quod vult
Deus. Id autem vult usque ad contemptum sui, &
aliarum rerum, non tantum ex judicio Rationis,
sed etiam ex affectu mentis; ut jam voluntas, plus
quān voluntas sit, ut amor sit, ut charitas sit, & uni-
tas spiritus, velle quod vult Deus, hoc est, jan-
similem Deo esse. Non posse velle, nisi quod Deus
vult, hoc est jam esse quod Deus est, cui velle, &
esse id ipsum est, cuius Voluntati necessariò liberz
nihil refragatur, omnia consentiunt. Adhæreat igi-
tur Deo, & vivat, & vivat ex æternæ ejus legis de-
cretis, qui veram vult consequi vitam, & libera-
tem, permitte te regi ab eo ad tuam salutem, qui te
creavit ad suam imaginem. Qui navi vehitur, non
vult regi navim suo arbitrio, sed permittit totum
naucleri imperio. Quod si atrox insurgat tempesta,
nunquam magis illius nutui obsecundat; non audet
nisi illo jubente, aut movere, aut moveri. An mi-
nus peritus est Deus regere mundem quām navar-
chus dirigere navim? Cur quod facis homini, ut te
adducat ad portum, non facis Deo, ut te deducat
in cœlum?

III. Ut sis igitur penitus liber libertate filiorum
Dei, rescinde omnem voluptatem, & Voluntatem:

rescin-

Octob.

Tessera.

821

cum si quis
tristitia
antate Dei
es vulgo
positus,
nplius tuis
or, quiavo
m Volum
quod vult
um sui, &
Rationis,
ntas, plus
s sic, & uni
c est, jan
quod Deus
i velle, &
ariò liberz
hæreat iji
is legis de
& libera-
em, qui te
tit, non
tut torum
empesta,
non audet
. An mi
n navat
ini, utte
e ducat
filiorum
ntatem;
rescind-

scinde te à te in omnibus : Cur vis jam pluribus
scitiss, manere in parvo ligatus , limitatâ libertate
vixit? Non est liber canis , quod longam catenam
habeat, ut per intervallum ludat. Manebis etiam
vel filio ligatus, nisi cuncta reseces. Sed fortasse triste
intimas privari semper propriâ voluntate. Quomo-
do triste erit, voluntate propriâ privari, si ipsa ju-
ncta sit privatio? Natura facit, ut quod uni de-
spicit, alteri sapiat, quod uni est amarum, alteri sit sua-
re. Mulieres quæ uterum ferunt, impensè appetunt
turbores, lutum, calcem, gypsum: contra fastidiunt
studia exquisitè condita, selestissima bellaria. Annè
libetior erit Gratia , quam Natura? Itaque qui Vo-
luntatem abdicat, is se totum Deo dedicat. Et hoc
potest habet id quod vult, & caret eo, quod non
vult. Sic absque labore habet, in quo diu laboratur
acquirendo, angitur conservando, timerit caven-
do. Non opus est voluntas quidquam mutuetur à
Fortuna, quod non intus habeat: nihil deprecari,
quod non queat eludere. Major est gratia Volunta-
tis, se Dei submittendis Voluntati; quam Midas,
cujus digitii fodinæ erant auri, cuius palma, India, aut
Arabia aliqua. Manum habet talis Voluntas conver-
tendi omnia, si non in aurum, in id quod auro non
emitur: in meritum æternæ gloriae. Ipsa ergo sibi est
India, ipsa fœlix Arabia, & vena locupletis pacis, &
solidi gaudii , quod nemo tollet, à te non illius gau-
dii , quod sequitur luctus : de illo enim verissime
dictum :

Post quam gaudebis, rursus post gaudia flebis.

Fff 3

16. DIES